

fastsat en Kendelse paa 200 Kr. og en aarlig Afgift paa 2500 Kr. for at blive Medlem af Fondsbørsen. Ailerede den Gang blev denne Sum betragtet som overordentlig beskedent for den privilegerede Stilling som Medlem af Fondsbørsen. Selvfølgelig er den Omsætning, der nu finder Sted paa Børsen, ikke saa vældig, som den var i Krigens Tid; men Kendelse og Afgift blev jo ogsaa fastsat paa et Tidspunkt, da Krigsen allerede var forbi, og Omsætningen var langt lavere; end den havde været i Krigens Tid. Det forekommer derfor os, at det forekommer ogsaa et andet Parti her i Salen —, at man ikke kan gaa ind paa en saadan Lovgivning, om jeg saa maa sige, fra Dag til Dag efter Konjunkturerne. Det finder vi ikke rigtig værdigt hverken for Rigsdagen eller for Fondsbørsens Medlemmer, især ikke naar det gælder et saa beskedent Beløb for et saa stort Privilegium. Vi har derfor, under Nr. 2 og Nr. 12 sammen med et andet Mindretal, stillet Forslag om, at Bestemmelserne om, at denne Kendelse nedsættes for Provisbørsen, og at Afgiften bortfalder, skal udgaa.

Ved Fondsbørsloven af 1919 foretoges der endvidere en Indgriben i den Sædvane, der den Gang var gældende, at Haussepekulantens Papirer udlaantes til Børspekulation. Forholdene havde udviklet sig saaledes, at Haussisten ikke vidste noget om hans Papirers Udlaan. Han vidste, at Udlaan i al Almindelighed kunde finde Sted, men naar disse Udlaan foregik, derom vidste han intet. Ved Børsloven af 1919 blev det da bestemt, at Kommittenten skulde give sit Samtykke til Udlaanet. Imidlertid er der blevet lavet, om paa Bestemmelserne herom, saaledes, at Reglerne maaske maa forekomme lidt usikre. Vi har derfor stillet et Ændringsforslag, Nr. 4, der gaar ud paa, at Kommittenten i hvert enkelt Tilfælde omgaaende skal have at vide, naar hans Papirer er blevet udlaant. Naar vi foreslaar denne Formulering, føler vi os paa meget sikker Grund, fordi vi nemlig har optaget den Formulering, som den højtærede Handelsminister selv har givet i sit Forslag for et Aar siden; paa det Tidspunkt var den nuværende Børskommissær i Funktion, og han har da utvivlsomt billiget Forslagets Formulering. Men vi har yderligere føjet en Bestemmelse til angaaende disse Udlaan, nemlig i Ændringsforslag Nr. 6. Der har vi optaget den Tanke, som er fremsat i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Fondsbørsens Medlemmer indbyrdes skal foretage en Regulering af Udlaan medio og ultimo, idet vi mener,

at en saadan Bestemmelse vil være egnet til at regulere Baissons Stilling; vi ser den derfor helst optaget i Loven.

I Lovforslagets § 4 foreslaas, at Kurtagen for Forretninger baade i Obligationer og i Aktier skal udgaa af Loven. Vi kan ikke billige, at dette sker. Kurtagen har altid været fastsat ved Lov eller for Lovgivningen ved det, der svarer til Lov, nemlig ved kongelig Forordning. Det forekommer os da forkasteligt i en Periode, hvor Omsætningen er taget af og der findes en Del Papirer til lave Kurser, at tage Kurtagen ud af Loven og overlade den til, hvad Fondsbørsens Medlemmer kan blive enige om med den højtærede Handelsminister. Vi kunde godt være gaaet med til en Forhøjelse af Maksimumsbeløbet for Aktier under Pari; de meget lave Kurser, hvori en Del Papirer staar, Kurser, der er under 20, gør Kurtagen meget lav, ikke blot saa lav, at den neppe giver Vekselererne et rimeligt Vedderlag for Køb eller Salg, men ogsaa saa lav, at den let vil medføre, at disse Papirer ikke bliver handlet. Ganske vist blev Kurtagen forhøjet netop før Krigsen, før de høje Kurser begyndte, og før den kolossale Omsætning gav Kurtagen et uanet Omfang — og jeg kan ikke erkende, hvad den ærede Ordfører udtalte, at Kurtagen er blevet fastsat i Overensstemmelse med de høje Kurser —; men naar det er saaledes, at Kurtagen netop blev forhøjet, den Gang de høje Kurser begyndte, maa vi formene, at Fondsbørsens Medlemmer nu, da der er indtraadt beskedne Tider, roligt maa afvente en ny Opgang. Men der er altsaa den samfundsmæssige Side ved Sagen, at Papirerne til de lave Kurser let vil blive liggende usolgt og derved forblive i et Niveau, der ikke svarer til de virkelige Værdier; derfor kunde vi godt være gaaet med til en Forhøjelse af Kurtagen for Aktier under Pari. Imidlertid har Flertallet ønsket Kurtagen for Aktier taget helt ud af Loven, og vi har da indskrænket os til at stille Ændringsforslag Nr. 9 om, at § 4 udgaa.

Jeg kommer endelig til vort Ændringsforslag Nr. 10 til § 6. § 6 behandler jo den kommende Terminsordning, og det er altsaa Meningen, at den Afvildingskasse, som blev paabudt i Loven af 1919, men som det har vist sig umuligt at faa Fondsbørsens Medlemmer til at oprette, opgives, og at den nye Ordning af Terminshandelen forsøges gennem Bestemmelser i Vedtægten, først gennem den Bestemmelse om Regulering medio og ultimo, som vi har ønsket optaget i Loven, og dernæst ved, at Terminsordningen i al Almindelighed henvises til Vedtægten.